

KULTURNO

Glasilo Osnovne šole Danila Lokarja

pišemo nastopamo tekmujemo se smejimo
rišemo ustvarjamo

Šolsko leto 2015/2016

Bralke in bralci!

Pred vami je (nova) številka šolskega časopisa.

Kulturno... je nenavaden naslov. Časopis ne nosi takega naslova, ker smo vsi skupaj nazadnje praznovali slovenski kulturni praznik.

Vzrok je v tem, da na naši šoli

kulturno: *pišemo,*

rišemo,

tekmujemo,

se udeležujemo srečanj,

nastopamo,

se smejimo,

ustvarjamo.

Več o vsem naštetem lahko preberete na naslednjih straneh. Dogajanje na naši šoli smo za vas spremljali in vam ga predstavljamo. Zahvaljujemo se vsem, ki ste nam posredovali poročila o dogodkih, leposlovno gradivo in fotografije.

Priporočamo se vam za naslednjo številko Kulturnega...

Učenke in učenci 7. razredov

KULTURNO V SEPTEMBRU 2015**TEDEN OTROKA**

Teden otroka smo v prvih razredih pričeli s skupnim druženjem prvošolcev in njihovih staršev. Učenci so ponosno pokazali, kaj vse so se že naučili. Staršem so zapeli, zaplesali in obnovili pravljico o Čarovnici Mici in severni zvezdi. Skupaj smo izdelali Micin klobuk in coprniško paličico. Z njo bomo celo šolsko leto uspešno čarali.

Zapomnimo si: ABRAKADABRA, ABRAKADO, V NAŠI ŠOLI JE LEPO!

SIMBIOZA GIBA NA RAZREDNI STOPNJI

V sklopu projekta Simbioza Giba smo tretješolci in četrtošolci v torek, 22. 9. 2015, k uri športa povabili babice in dedke. Po ogrevanju s tekom smo mišice raztezali in krepili z gimnastičnimi vajami. Nato smo se razporedili v devet skupin. Športna vadba je potekala po postajah, kjer smo vodili žogo z roko, z nogo, s hokejsko palico, vrteli smo obroč s telesom, preskakovali kolebnice, dolgo vrv, skakali iz obroča v obroč, preskakovali talno lestev in si podajali žogo s pomočjo didaktičnega padala. V vseh športnih disciplinah smo bili skupaj s starimi starši zelo aktivni in smo uživali v skupnem druženju.

OBISK TETKE JESENI

V sredo, 23. 9. 2015, nas je obiskala tetka Jesen. Zavita v jesensko listje in s košaro plodov je v vsakem razredu pričarala toplo vzdušje. Odhitela je v gozd, kjer jo čaka še veliko dela. V spomin nam je pustila učni list.

OBIRANJE JABOLK

V četrtek, 24. 9. 2015, so učenci Prilagojenega programa obirali jabolka pri Benčinovih v Ložah. V sklopu izbirnega predmeta Kmetijska dela so se učenci seznanili z različnimi dejavnostmi na kmetiji.

Obiranje jabolk je za njih predstavljajo nov izziv, ki so ga več kot uspešno opravili. Učenci so si sami organizirali potek dela in spodbujali drug drugega. Po opravljenem delu v sadovnjaku so si ogledali postopek pridelave vina.

POKLIC KEMIČARKE

V petek, 25. 9. 2015, je prišla k nam na obisk Markova mama. Po poklicu je kemičarka. Povedala nam je veliko zanimivega in nam pokazala različne poskuse. Predstavila nam je pripomočke, ki jih potrebuje pri svojem delu. S seboj jih je prinesla zelo veliko. (Uršula)

Všeč mi je bilo, ko je mešala barve in z njimi delala poskuse. Pokazala nam je kemijsko abecedo. Delo kemika je zelo odgovorno. Za ta poklic se je učila zelo dolgo časa. Upam, da bo še kdaj prišla na obisk. (Nejc)

Danes sem se veliko naučila. Spoznala sem kemijsko abecedo in se naučila, česa ne smem delati, ko sem sama doma. Kemičarka nam je pokazala, kako se naredi vulkan. Seveda, samo ko so zraven starši. Tudi poskus z denarjem in nevidno pisavo je bil zanimiv. (Neja)

Najbolj so me zanimali eksperimenti. Obožujem jih. Zelo je bilo zanimivo. Komaj čakam na naslednjo predstavitev. (Sandi)

OBISK LAVRIČEVE KNJIŽNICE

Petošolci smo ob dnevu Zlate knjige obiskali Lavričevo knjižnico. Gospa Alenka Furlan nam je najprej predstavila knjižnico in nam spregovorila o knjižničnem bogastvu. Nato smo se preselili na mladinski oddelek, kjer smo prisluhnili predstavitvi življenja in dela Franceta Bevka.

Naučili smo se tudi, kako poiščemo knjige v knjižnici. Ob koncu srečanja je vsak izmed nas dobil listek s podatki o knjigi, ki smo jo morali poiskati.

V Lavričevi knjižnici je bilo poučno in zanimivo, zato se bomo tja vedno znova radi vračali, razširjali obzorja znanja in uresničevali naslednjo Bevkovo misel:

»Knjiga je kot luč – prebereš jo, da sveti v tebi.«

Gospe Alenki Furlan se zahvaljujemo za prijazen sprejem in za zanimivo predstavitev knjižnice.

OBISK LAVRIČEVE KNJIŽNICE

Kot petošolka sem ob dnevu Zlate knjige podrobneje spoznala Lavričevo knjižnico. Knjižničarka Alenka Furlan nam je zelo podrobno predstavila življenje in delo Franceta Bevka. Tako smo pridobili veliko znanja o njem.

V nadaljevanju smo se sprehodili med knjižnimi policami in spoznavali delo knjižničarjev. Naučili smo se iskanja knjig. Ugotovila sem, da je Lavričeva knjižnica zelo velika in da ima veliko vrst različnih knjig, ki jih potrebujemo pri študiju in delu. Sama zelo rada berem, zato sem knjižnico ob tem dogodku zapustila še bolj prepričana, da je knjiga naša najboljša prijateljica.

Zoja Volk, 5.r.

ŠOLA

V šoli se učimo,
si znanje razdelimo.
Nekaj ga ima vsak,
pa če tudi ni slovenski rojak.
Prvo uro DRU nastopi,
polno kulturnih značilnosti je na klopi.
Drugo uro je NIT,
rožo moramo zalit.
Potem je odmor –
velik možganski premor.
Glasba je tretjo uro,
tam spoznavamo drugačno kulturo.
Zadnji dve uri je LUM
na liste flikamo čigum .

Ambrož Paljk, 5.b.

PRIJATELJSTVO

Prijatelj ni vsak,
kot obcestni prometni znak.

Mnogi so prijazni,
drugi pa niso nič jasni.

Nekaj vam povem,
pridi k men.

No, če pravega prijatelja imaš,
v šoli zaradi njega vse znaš.
On zvest ti je do konca,
njegova zvestoba je dolga do sonca.

Prijatelji so le najboljši,
nihče od njih ni boljši.
Zato prijatelja imej
in se z njim veliko smej.
Čakaj, čakaj še nekaj imava,
zaradi prijateljstva oba veliko znava.

Domen Markeljč, 5. b

PRIJATELJSTVO

Je brez meja,

se ne konča.

Povsod se lahko začne,

postane trdna vez in je brez meje.

Sega čez cel svet.

Ima mirno vest spet in spet.

Se nadaljuje

in povezuje.

Ta vez se le veča

in postane velika najboljša sreča.

Če pa se zgodba nekoč konča,

se z novim začetkom ponovno obrača.

In spet.

Začne se s srečo,

le večjo in večjo.

Sreča se nam nasmeje,

ko sončni žarek posije skozi veje.

Nika Troha, 5.b

LEPO JE IMETI PRAVEGA PRIJATELJA

Jaz sem Peter Lovrin. S tovariši se vsak dan zbiramo na trgu ali pri kanalu. Tam se družimo in vsake toliko časa pride mimo gospa ter nam da deset stotink za kruh. Včasih pa pride gospod in odvrže ostanek sadja.

Nekega dne sem se zbudil in za zajtrk pojedel kos kruha. Odpravil sem se h kanalu. Tam sem zagledal Marija Morela. V rokah je držal polovico ananasa. Stekel sem do njega in ga vprašal, kje je dobil ananas. Povedal mi je, da zjutraj ni mogel spati zaradi stenic, zato se je odpravil h kanalu. Ravno je pripeljala afriška ladja. Črnec, ki je prikorakal z nje, mi je dal velik ananas. Marijo je rekel še to, da se je odločil, da ga bo delil z nami, tovariši. Kmalu smo bili že vsi zbrani. Vsak je poskusil kos ananasa. Vsem je bil všeč. Želeli smo si še enega. Ampak je bil predrag, saj je stal 5 lir. Marijo Morel se je domislil, da bi ga ukradli branjevki, saj jih ima veliko. Nihče si tega ni upal storiti, zato je ananas ukradel Marijo. Branjevka je to hitro opazila in poklicala stražo. Ker pa smo mi bežali, je straža takoj posumila in nas ulovila. Peljali so nas na policijo. Sprva so obtožili Marija Morela. Ker sem vedel, da doma Marija Morela pretepajo, sem se postavil zanj. Rekel sem, da sem jaz ukradel ananas. Tovariši so odšli. Policaja sta me prijela za roke in me odpeljala v zapor.

V zaporu ni bilo lepo. Vse je bilo umazano. Vsak dan so nas pretepali. To je trajalo cela dva tedna. Ko sem prišel ven, sem najprej stekel do kanala. Tam sem videl prijatelje. Marijo Morel mi je rekel, naj zaprem oči. Zaprl sem oči in v rokah začutil nekaj trdega. Bil je ananas. Prijatelje sem vprašal, kje so ga dobili. Povedali so mi, da so privarčevali denar. Sadež smo si razdelili. Vedel sem, da je to, kar sem naredil, dobro delo. In če delaš dobra dela, se ti dobro tudi vrne.

Sanja Dumenčić, 6. c

LEPO JE IMETI PRAVEGA PRIJATELJA

Ko sem bil še otrok, smo se vsi otroci iz Trsta zbirali na trgu in ob kanalu. Veliko nas je bilo in vsi smo bili lačni. Hrane je bilo bolj malo, a smo si jo delili. Vsi smo bili revni, vsem je bilo hudo, a Mariju Morelu najhuje. Mati ga je vsak dan tepla zaradi očeta, ki ju je zapustil. Posedali smo na štirioglatih kamnih. Bogataši so včasih odvrgli obgrizeno melono. Pravično smo si jo razdelili. Bogatašnje so metale med nas po deset stotink, da smo si kupili kruh. Nagnito sadje so mornarji odvrgli v kanal. Odplavali smo k sadu. Ko smo prišli iz vode, smo si vse pošteno razdelili.

Nekega dne je Marijo Morel pritekel k nam s polovico ananasa. Povedal nam je, da je že zgodaj vstal. Ni mogel spati zaradi stenic, zato je hitro ušel materi. Ustavil se je na pomolu. Takrat je prispela ladja iz Afrike. Povedal je, da mu je dal ananas zelo velik zamorec. Nismo mogli verjeti svojim ušesom. Vsi smo želeli uživati ta sladki sad, a Marijo je povedal tisto, kar smo mislili vsi. Predlagal je, da sadež ukrademo. Stavil sem, da bi ga policija ujela, a je kljub temu storil to. Vse je bilo v redu, dokler nismo zaslišali tiste piščalke. Policija nas je obkolila in nas odvedla za lase na postajo. Vsi smo gledali policista. Poskušali smo odvrniti njegovo pozornost z Marija. Vedel je, da je on to storil. Marijo se mi je zasmilil. Bil je najmanjši izmed nas. Doma so ga topli.

Dovolj sem bil pogumen. Javil sem se, da sem jaz kradel. Vse druge so izpustili. Mene so pretepli in mi zagrozili s poboljševalnico. Ko sem prišel ven, se mi je Marjo vrgel v naročje. Dal mi je tri pomaranče, ki jih je priberačil zame. Naredil sem dobro delo. Tega nisem obžaloval in nikoli ne bom. Ponosen sem bil sam nase.

Teo Šinkovec, 6. c

NA MALIH GOLAKIH

Septembra smo se petošolci odpravili na pohod. Naš cilj so bili Mali Golaki .

Del poti smo se peljali z avtobusom, nato smo pot nadaljevali peš. Pot je vodila po gozdu. Spremljala sta nas vodiča iz planinskega društva Ajdovščina, ki sta nas vodila po markirani poti. Prvi postanek smo imeli pri Iztokovi koči. Tam smo pomalicali. Fantje so bili kar precej navdušeni nad hiško, narejeno iz skal in vej. Po malici smo nadaljevali pot navzgor proti vrhu. Pot je bila strma, prepletena s korenikami dreves. Paziti smo morali, kje stopamo, saj so bila tla pod našimi nogami spolzka.

Vsi smo premagali strmino in osvojili vrh. Zasopli smo se posedli po tleh in opazovali okolico. V knjižice nam je učiteljica dala žig. Vreme nam ni bilo naklonjeno, saj je bila megla in nismo imeli lepega razgleda, kot smo ga želeli. Pri hoji v dolino smo morali biti še bolj previdni, da ne bi zdrsnili.

Vsi navdušeni in polni vtisov smo se vrnili domov.

Evelin Bajc, 5. a

KULTURNO HUMORNO

Ni kaj, tudi odmori so včasih predolgi. Posebno takrat, ko zunaj močno dežuje in piha burja. Dva nadobudneža sta se odločila, da si bosta krajšala čas z drsanjem po zadnji plati. Parkrat je šlo lepo navzdol po stopniščni ograji, dokler se jima ni pridružila še primorska »foušija.« Pa je prvi ljubosumnež začel napadati drugega:

»Marko ima rad Majo, Marko ima rad Majo. Ja prav res. Marko ima prav zares rad Majo.«

Pa je bilo drugemu dovolj. Ostro ga je prekinil: »Ma dej, dej, obrni ploščo.«

In se je drugi hitro znašel: »Maja ima rada Markota. Maja ima rada Markota.!«

OGLED POSKUSNEGA NASADA VRTNIN OBČINE AJDOVŠČINA

V okviru pouka gospodinjstva smo si šestošolci ogledali nasad vrtnin pod Mercator centrom v Ajdovščini. Prijazno nas je sprejela vodja projekta, ga. Ingrid Marc, ki nam je predstavila občinsko njivo z vsemi novimi vrstami kmetijskih kultur. Te so bile zasajene v okviru projekta »Zeleni izziv občine Ajdovščina« - Uvajanje novih kmetijskih kultur v poskusnih nasadih vrtnin. Učenci smo določene vrste tudi poskusili in bili nad nekaterimi prav navdušeni. Seveda smo si prste oblizovali tudi pri malici, ko smo uživali lubenice iz tega nasada. Ob tej priložnosti se občini, predvsem pa ga. Ingrid Marc, najlepše zahvaljujemo, ker nam je omogočila, da smo lahko okusili plodove naše zemlje.

ND PREHRANA IZ DOMAČE POKRAJINE za 7. razrede

V sklopu ND smo si septembra učenci sedmih razredov ogledali poskusni nasad vrtnin v okviru projekta Zeleni izziv občine Ajdovščina. Drugi del naravoslovnega dne pa je potekal oktobra ob dnevu odprtih vrat Fructala. Ob prihodu v podjetje smo njihovim predstavnikom darovali izdelke, vezane na njihove artikle, ki smo jih naredili pri pouku tehnike in tehnologije.

Po ogledu proizvodnje izdelave sadnih kaš in sokov so nam pripravili še igre, ki smo se jih seveda udeležili. Sicer pa si oglejte fotografije, ki jih prilagamo članku.

KULTURNO V OKTOBRU 2015**DAN ODPRATIH VRAT ZA DEVETOŠOLCE**

Ugotavljamo, da imajo mladi in njihovi starši velikokrat napačne predstave o poklicih v nekaterih panogah. Ohranjajo se spomini o težkih delovnih pogojih, nezanimivih področjih dela, manj priljubljenih in spoštovanih poklicih. Dejstvo je, da se s tehnološkim razvojem spreminjajo delovni procesi in delovna mesta ter krepijo možnosti za razvoj kariere v različnih delovnih okoljih.

Učenci zaključnih razredov osnovne šole in njihovi starši so neredko v dilemi, ko se odločajo o vpisu v nadaljnje izobraževanje. Vendar tako kot pri vsakem odločanju tudi tu velja, da je dovolj ustreznih informacij podlaga za dobro odločitev. Z dnevom odprtih vrat slovenskega gospodarstva si prizadevamo učencem in staršem zagotoviti priložnost, da pridobijo čim več uporabnih informacij o poklicih, delovnih pogojih in razvoju podjetij v svojem okolju, da spoznajo obetavne poklice, ki jih naše gospodarstvo potrebuje. Tako smo jim z dnevom odprtih vrat podjetij v goriški regiji za devetošolce želeli olajšati odločitev o nadaljevanju izobraževanja

DOBRODELNA AKCIJA

Medtem ko begunci prečkajo našo državo v iskanju mirnejšega in boljšega jutri, smo se na naši šoli odločili za pridruženitev humanitarni organizaciji Rdečega križa, zato smo organizirali dobrodelno akcijo. Zbirali smo: konzervirano hrano in pitno vodo v plastenkah, higienske pripomočke, odeje, manjše šotore, spalne vreče in ležalne podloge ter oblačila in obutev. Darovane stvari smo zbirali v avli stavbe 2. Dobrodelna akcija je potekala od 9. 11. 2015 do vključno 27.11. 2015. Še enkrat se vsem zahvaljujemo za darovane stvari.

TEDEN ŠTIRINOŽNEGA PRIJATELJA

V Hiši mladih je potekal teden štirinožnega prijatelja. Učenci PP NIS in tretješolci smo 6. oktobra odšli v Pale. Spoznali smo poklice, ki so povezani s psi. Med nami so bile veterinarica, pasja frizerka in pasja inštruktorica. Srečali pa smo se tudi s policijskim psom in si ogledali dve razstavi – fotografsko razstavo ter razstavo otroškega likovnega natečaja Moj štirinožni prijatelj. Izvedeli smo veliko zanimivega. Čeprav je deževalo, nam je bilo lepo in smo se nasmejanih obrazov vrnili v šolo.

SVEČAN SPREJEM PRVOŠOLCEV V ŠOLSKO SKUPNOST

Torek, 6. 10. 2015, je bil za 73 prvošolcev OŠ Danila Lokarja Ajdovščina pomemben dan. Svečano so bili sprejeti v ŠOLSKO SKUPNOST. Tri male čarovničke: Čira, Čara in Čera so se ponovno preizkusile v čaranju. Pričarati so želele šolsko torbo in to jim je tokrat uspelo. Še več! Pričarale so tudi zaobljubo, ki so jo vsi prvošolci svečano izrekli in s tem potrdili, da bodo vzorni učenci.

Na prireditvi je zapel še Mladinski pevski zbor, plesalke plesnega krožka pa so zaplesale Ples čarovnice Mice. Da znajo peti so, s pesmijo V šoli čaramo, pokazali tudi prvošolci. Pogumno so se pridružili še petju šolske himne Pridi prijatelj.

Gospa ravnateljica, Irena Kodele Krašna, jih je na začetku lepo pozdravila, ob zaključku prireditve pa jim je ob tako pomembnem dnevu tudi čestitala. V spomin na ta dogodek jim je podarila knjigo. Učenci in učitelji OŠ Danila Lokarja Ajdovščina smo prvošolcem zaželeli veliko uspehov na poti šolanja.

ABRAKADABRA, ABRAKADE,
NAJ SE PRIJETNE DOGODIVŠČINE V ŠOLI VRSTE!

ČAROVNIŠKI DAN

No, pa je le napočil ta dan. Skupaj s čarovniškimi predmeti sem prišel navdušen v šolo. Moje veselje je bilo tisti dan nepopisno.

Prt sem razgrnil čez mizo in začel čarati. Na začetku sem imel tremo, a sem jo kar s triki odčaral stran od mene. Bil sem presenečen in srečen nad samim seboj, saj so mi triki uspevali kot po maslu.

Videl sem presenečene obraze svojih sošolcev, kar me je še bolj spodbujalo. Triki so kar mrgoleli iz mene. Cel nastop sem razmišljal le o eni stvari, ali mi bo moj najtežji trik sploh uspel? Kamen se mi je odvalil od srca, ko sem uspešno izvedel tudi tega.

Čas je kar prehitro mineval in že sem uspešno končal svoj prvi večji čarovniški nastop.

To je bil eden izmed mojih najbolj zanimivih dni v življenju.

Domen Markelj, 5. b

V oddelku podaljšanega bivanja 1. razreda smo prebirali zgodbe Neže Maurer iz knjige Koruzni punčki. Spoznali smo literarni lik Mokico.

Učenci so izdelali Mokice - lutke iz ličja in da ne bo Mokica osamljena, se ji je pridružil še Mokec. Podala sta se na pot domišljije in potovala po gozdovih in gradovih, praznovala rojstni dan s prijatelji, se učila plavati, jahati, se na poti tudi izgubila, srečala različne živali, na koncu sta postala bogata... Zgodbe so učenci v svojih knjižicah ilustrirali, nekateri so jih tudi zapisali. Vsi pa so pripovedovali svojo zgodbico sošolcem, tako da je spregovorila njihova lutka.

OBISK NARODNEGA MUZEJA V LJUBLJANI

V Ljubljani smo si najprej ogledali Narodni muzej Slovenije. Učenci 5. b smo si ga brezplačno ogledali, saj sem v preteklem šolskem letu za nagrado v Mega kvizu prejela brezplačni ogled Narodnega muzeja. Tam smo se najprej razdelili v skupine, kar pa ni bilo težko. Naš razred je imel temo mostiščarje. Najprej smo ponovili dobe: železno, bronasto in bakreno. Nato smo si ogledali drevak, ki je bil najpomembnejše prevozno sredstvo mostiščarjev. Z njim so se mostiščarji prevažali do drugih naselbin. Vsi smo bili že lačni, a čas nam je bežal. V nadaljevanju smo si ogledali različne posode in tudi eno od igrač, ki je zelo drugačna od igrač, ki jih imamo otroci v sedanjem življenju. Videli smo tudi staro piščal, ki jo je naredil neandertalec. Narejena je iz kosti medvedjega mladiča. Naslednje smo iskali baker po prostoru. V tem smo vsi uživali. Baker smo nesli v hiško, v kateri naj bi se stopil. Vsi smo točno vedeli, da se to ne more zgoditi. Gospa, ki nas je vodila po muzeju, nam je predstavila, kako so mostiščarji med seboj izmenjevali stvari. Na koncu smo tudi mi zamenjali nekaj stvari. Zamenjali smo baker, zanj pa smo dobili lestev in streho. Na vsakem postanku pri ogledu muzeja nam je gospa, ki nas je vodila po muzeju, postavila vprašanje. S pravilnimi odgovori smo zbirali material za mostiščarsko hišo. Tudi nam je uspelo postaviti pravo majhno mostiščarsko hišo. Mostiščarji so imeli hiše na kolih, okrog in okrog hiše pa je bila voda. Voda jih je zaščitila pred sovražniki in zvermi. V vodi pa so tudi lovili ribe za hrano. Na koncu ogleda smo si lahko kupili spominke.

V muzeju smo se vsi nekaj novega naučili in te izkušnje ne bomo še dolgo pozabili.

Zoja Fras, 5.b

KULTURNO V NOVEMBRU 2015**PROJEKT RASTEM S KNJIGO**

V prvem tednu novembra so učenci sedmega razreda že deseto leto zapored obiskali Lavričevo knjižnico v okviru projekta Rastem s knjigo. Sprejela in vodila jih je gospa Jasmina Česnik Ušaj. V knjižnici so preživeli dve zanimivi šolski uri. Svoje vtise so sedmošolci strnili v naslednjih mislih:

V torek, 3. 11. 2015, smo bili na obisku v Lavričevi knjižnici. Knjižničarka, gospa Jasmina Česnik Ušaj, nam je podrobno predstavila zgodovino ajdovske mestne knjižnice. Ogledali smo si tudi knjižnično spletno stran. (Laura Brecelj, 7. c)

Z zanimanjem smo prisluhnili predavanju o podružnicah Lavričeve knjižnice, o načinu izposoje gradiva nekoč in danes, o spoštljivem ravnanju s knjigami. Najtežji del knjižničarjevega dela se mi vsekakor zdi razporejanje knjig po UDK sistemu, ki smo ga prvič videli že v 4. razredu, a se nam zdi še vedno zapleten. Pomembno se mi zdi, da se v knjižnici najdem tudi sama in da znam poiskati podatke v COBISS-u. (Ema Brecelj, 7. c)

Gospa knjižničarka nam je med drugim predstavila dva malo bolj smešna posnetka – animaciji: Mr. Bean v knjižnici ter filmček, povezan z moderno mladinsko pripovedjo z naslovom Iskanje Eve. Knjigo Iskanje Eve slovenskega mladinskega avtorja Damjana Šinigoja smo dobili za darilo. Moja knjiga že ima mesto na moji knjižni polici. Sončen novembrski dan si bom zapomnil po tem obisku. (Sebastjan Mitrić, 7. c)

Čeprav sem redna obiskovalka Lavričeve knjižnice, mi je bilo zelo všeč, da sem jo lahko enkrat obiskala tudi v okviru pouka. Izvedela sem veliko novega o sami organizaciji ajdovske knjižnice ter o možnostih izposoje. Spoznala sem, kako zelo nam iskanje s pomočjo COBISS-a olajša delo. In kaj mi je bilo najbolj všeč? Film o Mr. Beanu ter knjižno darilo, ki smo ga na koncu prejeli. Knjige Iskanje Eve še nisem uspela prebrati, ampak gotovo jo bom. (Hana Vovk, 7. a)

MEDENI DAN

V petek, 20. 11. 2015, smo četrtošolci na poseben način obeležili dan slovenske hrane. Zjutraj smo imeli tradicionalni slovenski zajtrk z maslom, medom, domačim kruhom, mlekom in jabolkom. Naravoslovni dan smo nadaljevali z obiskom ljubiteljskega čebelarja in učitelja naše šole, gospoda Petra Čermelja. Predstavil nam je življenje čebel v panju, delo čebelarja in pripomočke, ki jih uporablja. Spoznali smo, da je čebela izredno marljiva žuželka, ki za en kilogram medu obišče tudi 4 milijone cvetov. Kasneje se nam je pridružila sodelavka Ljudske univerze iz Ajdovščine, gospa Nataša Mohorčič. Z njeno pomočjo smo iz čebeljega voska, oljčnega olja in ognjiča izdelali mazilo, ki nam bo prišlo prav v mrzlih dneh. V zaključnem delu smo se posladkali z jafa kroglicami in medenimi žitnimi ploščicami, ki smo jih sami spekli.

OGLED MUZIKALA MOJE PESMI MOJE SANJE

Ob letošnji 50. obletnici muzikala Moje pesmi, moje sanje smo si zasedba pevskega zbora in dramskega krožka z našimi mentorji ogledali prav to, skoraj 3 ure dolgo glasbeno predstavo v Radomljah. V njej so sodelovala mnoga kulturna društva iz Radomelj, režiral jo je Nejc Lisjak (ki nam je pred začetkom še predstavil priprave nanj in podrobno opisal njihove izkušnje). Uršula Jašovec – glasbeni vodja projekta – pa nam je omogočila, da smo si predstavo s številno igralsko zasedbo lahko sploh ogledali.

Pred kulturni dom smo prispeli okrog šestih. Tam smo pomalicali, zatem pa nas je takoj prevzel režiser, ki nas je odpeljal na balkon, kjer smo imeli dober pogled na orkester, ki je igral v živo. Ogledali smo si tudi tonsko vajo in pregled mikrofонов. Sledil je ogled zaodrja in opis menjav scene ter kostumov. Vseh sodelujočih je bilo ogromno, a so bili zelo dobro organizirani.

Zatem smo se vrnili na balkon in počakali na začetek muzikala.

Ko se je začelo, je bilo zelo posebno. Vsi igralci so imeli dobre vokale in bili dobro usklajeni z orkestrom. Luči so dajale dober efekt. Glavno vlogo Marie je odigrala Petra Čebulj, režiser pa je odigral vlogo Maxa. Predstava je trajala več kot tri ure, z enim 15- minutnim odmorom.

Predstava je bila zelo podobna filmu, a vseeno nekaj posebnega, saj je bilo vse v živo. V predstavi sem zelo uživala in upam, da bomo to izkušnjo kdaj ponovili.

Iza Kranjc, 9. a

FIZIOTERAPEVTSKE URICE

Učenci OPP NIS smo si v okviru projekta Spodbudno učno okolje privoščili veliko zanimivih dejavnosti.

V ponedeljek, 24. novembra, smo na obisk povabili fizioterapevtko Tanjo. Z gospo Tanjo smo najprej napihnili žoge in z njimi kasneje pridno telovadili. Izvajali smo vaje za moč, ravnotežje in razvijali koordinacijo našega telesa. Ali ste vedeli, da lahko z žogo počneš marsikaj zanimivega?

TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK

V petek, 20. 11. 2015, smo dan tudi na oddelkih s prilagojenim programom obeležili s tradicionalnim slovenskim zajtrkom. Priprave na ta dogodek so potekale že med tednom. Naredili smo reklamni plakat, izvedli anketo o tem, kaj najraje jemo za zajtrk ter ugotovili, da največ otrok zajtrkuje marmelado in čaj. Pogovorili smo se o bontonu pri jedi in nekaj glavnih pravil obnašanja zapisali na plakat. Odzvali smo se povabilu četrtošolcev in skupaj spoznavali delo čebelarja.

V okviru gledališkega kluba in slovenskega jezika pa smo z učenci 7., 8. in 9. razreda posneli reklamni videospot.

TERAPIJA S KONJI

Na prijetno jesensko popoldne smo se učenci in učitelji OPP NIS odpravili na Brje v šolo jahanja. Tu sta nas prijazni učiteljici jahanja, Kristina in Barbara, popeljali v svet konjev. Spoznali smo štiri konje, še posebej spoprijateljili pa smo se z dvema – s Pikom in Tigrom.

Učiteljici jahanja sta nam pokazali in nas naučili, kako se s konjem spoprijateljš, ga skrtačiš in pripraviš na ježo. V vsem tem smo se preizkusili tudi sami. Sledil je najlepši del – jahanje konja. Velika večina nas je prvič sedela na konju in zato so bila pričakovanja pred ježo toliko večja. Nasmejani obraz otrok in učiteljev so pripovedovali, da nam je družba konjev resnično všeč in se ob njih počutimo prijetno, sproščeno, mirno in zadovoljno.

Prekmalu, kot vedno, ko nam je lepo, je prišel čas odhoda domov. Poslovili smo se od novih prijateljev z željo, da jih še kdaj obiščemo.

IZDELAVA HLADILNE TORBE

Imeli smo tehniški dan. Učiteljica nam je že dan prej povedala, da moramo v šolo prinesiti nekaj stvari, med katerimi je bil tudi lep pisan papir. Sama sicer nisem vedela, za kaj ga bomo točno potrebovali, a sem navodilo ubogala in ni mi bilo žal.

V šoli nam je razredničarka pokazala in razložila načrt izdelave hladilne torbe. Sami smo morali karton izrezati in zlepit, dodati stiropor in na koncu s pisanim papirjem škatlo tudi okrasiti. Pri izrezovanju kartona sem morala biti zelo natančna, zato sem porabila veliko časa. Ker se mi je karton trgal, sem bila tudi malce jezna in živčna. Ko sem imela vse dele torbe izrezane, sem jih zlepila skupaj. Iz stiropora sem s pomočjo šablon izrezala še obloge za notranjost torbe in pokrova. Stiropor sem vložila v torbo, na pokrov pa sem ga nalepila. Na koncu sem na pokrov prilepila še okrasni papir in ročko za odpiranje. Hladilna torba je bila tako končana.

Čas v šoli mi je ta dan hitro minil, saj je bilo izdelovanje zelo zanimivo. Ponosna sem hladilno torbo prinesla domov. Tudi domači so jo pohvalili. Sedaj jo uporabljamo za shranjevanje suhega sadja.

Patricija Černigoj, 5. b

KULTURNO V DECEMBRU 2015**PROJEKT BOTRSTVO**

Učenci in učitelji naše šole smo se odzvali na pobudo Nove KBM in sodelovali pri projektu Botrstvo Zveze prijateljev mladine.

Z likovnimi deli, ki so jih ustvarili učenci od 1. do 7. razreda, smo širili dobre želje ter polepšali praznike in šolske dni otrokom iz socialno šibkih družin.

Za vsako likovno delo bo Nova KBM Zvezi prijateljev mladine podarila 1 €, končni znesek pa podvojila. Tako smo na naši šoli ustvarili 287 likovnih del in k projektu Botrstvo prispevali 574 €.

PRAZNOVANJE TA VESELEGA DNEVA KULTURE

3. decembra, na ta veseli dan kulture, ko praznujemo rojstni dan dr. Franceta Prešerna, smo na naši šoli dobili prav poseben obisk. Obiskal nas je sam gospod Prešeren. Potrkal je na vratih obeh četrtyh in petih razredov ter v oddelku s prilagojenim programom. Z nami je najprej malce poklepetal, potem pa nam deklamiral Povodnega moža. Bil je izvrsten! Tik pred odhodom nas je razveselil še s suhimi figami. Hvala, Doktor fig, zelo sladke so bile, vaš obisk pa prijetno presenečenje!

Tretješolci pa so istega dne odšli v Ljubljano in tam praznovali Ta veseli dan kulture. V Lutkovnem gledališču Ljubljana so uživali ob predstavi Ostržek, v Prirodoslovnem muzeju pa so si ogledali bogato stalno zbirko in tekočo razstavo Živela evolucija.

DOBRODELNI KONCERT PEVSKIH ZBOROV

Ponedeljkov večer, 21.12.2014, je bil čaroben in pravljichen ...

Za to smo poskrbeli pevci treh otroških pevskih zborov OŠ Danila Lokarja: Višaji in Nižaji, ki ju vodi zborovodkinja Petra Habjanič Gregorc, ter pevski zbor podružnične šole Lokavec, ki ga vodi Damjana Urh. Izpod pravljичnega peresa Saše Kravos pa so naravnost na naš zasneženi oder priplesale tri bele snežinkice: Zalika (Neli Turk), Snežka (Anja Polanc) in Belinka (Patricija Rojko). Da brez vaje ne gre, smo s svojim programom pokazali pevci, pa tudi tri snežinkice so to hitro ugotovile. Zato jim je šele v drugem poskusu uspelo priti na zemljo tako, kot se za snežinke spodobi. Seveda je bilo za to potrebno naše ubrano petje, nežna svetloba in spretni plesni gibi.

NOVOLETNA PRIREDITEV ZA STARŠE

15. decembra smo v prilagojenem programu z nižjim izobrazbenim standardom priredili kratko novoletno prireditev za naše starše. Želeli smo jim pokazati, kaj smo se v letošnjem šolskem letu že naučili in jim pričarati del našega šolskega vsakdana.

Stopničasto učilnico smo okrasili z lučkami in v njej pripravili »čajnico«. Okrasili smo mize s čajnimi lučkami, pripravili krožnike s piškoti, ki smo jih pri urah gospodinjstva sami spekli in skuhali čaj. V ozadje smo spustili glasbo, ki je našim staršem pričarala čarobno decembrsko vzdušje.

Na vratih sta jih pozdravila naša najmlajša učenca - Luka in Sara. Vsakemu sta podarila lepo misel in ga povabila naprej v svet, ki smo ga zanje pripravili za ta večer.

Ko so bili vsi povabljeni že v dvorani, so vanjo stopili še starejši učenci in starše postregli z dobrotami, ki so jih zanje pripravili. Na mizah ni manjkalo niti posušen kaki, ki so ga učenci obrali na Benčinovi kmetiji in ga pri gospodinjstvu sami posušili.

Sledil je program. Učenci so se za ta večer naučili igrati na orffova glasbila, klavir, kitaro in boben. Tisti, ki niso igrali, so s petjem in gibom orisali besedilo posamezne pesmi. Za starše smo z živimi črkami pripravili tudi uganko in vse zbrane povabili k igranju igre, ki smo jo sami izdelali pri urah tehnike.

Učenci so za starše pripravili tudi presenečenje v obliki darila. Zanje so izdelali čisto svoj koledar in okrasne škatlice, v katerih se je skrivalo presenečenje; vazelin z dišečo svečko z vonjem pomaranče.

Večer smo zaključili ob druženju, klepetu in čaju z našimi starši, gospo ravnateljico, gospo Kristino, čistilkami, učitelji in vsemi, ki so se nam pridružili ter z nami soustvarili ta čaroben večer.

ŠOLSKA PESEM

(Damjana Urh, Darja Benčina, Tina Bizjak)

Radi bi vam sporočili:

veliko lepega smo že naredili.

Pa pojdimo kar po vrsti,

kot so tiste hiše v Trsti.

Najprej v vodo smo skočili,

se med brajdami lovili.

Na RTV vmes zavili,

pohvale na Benčinovi kmetiji smo dobili.

Naredili veliko likovno razstavo,

pri športni skrbeli za postavo.

Se naučili one, two, three, goodbay,

se pri nalogah vprašali »zakaj«?

V projekt smo letos mi skočili,

nove terapije osvojili.

Križem kražem nog okrog hodili,

se s konji najbolj veselili.

Vmes pa peli smo, plesali,

se med odmori skupaj igrali.

Seveda smo se tudi učili,

in se počitnic najbolj veselili.

Da v bodoče bo še bolj igrivo,

izdelali smo igro zanimivo.

Ne ustvarjamo sami,

tudi drugi radi sodelujejo z nami.

Včasih se kaj novega naučimo,
da lahko tudi naše starše razveselimo.
Najlepše darilo nas vseh,
je od staršev velik nasmeh.

PETOŠOLCI OŠ DANILA LOKARJA AJDOVŠČINA NA BELIH STRMINAH

Prvi teden po božično-novoletnih počitnicah je bil za učence 5. razredov OŠ Danila Lokarja iz Ajdovščine precej drugačen od običajnega. V ponedeljek, 4. 1. 2016, smo se namreč navsezgodaj zjutraj odpravili v zimsko šolo v naravi v Cerkno. Že po poti nas je spremljal sneg, ki nam je obljubljal veliko zimskih radosti.

Center šolskih in obšolskih dejavnosti Cerkno je postal za pet dni naš drugi dom. Tam smo zajtrkovali, večerjali in spali, ves vmesni čas pa smo preživeli na bližnjem smučišču in v organiziranih popoldanskih dejavnostih.

Na smučišču smo se razdelili v več skupin – glede na naše smučarsko znanje. Tako smo začetniki začeli z osnovami smučanja, tisti bolj spretni pa so se takoj spustili po belih strminah. Našim učiteljem smučanja gre zahvala, da smo vsi hitro napredovali. Prav vsi smo bili tudi enako lačni, ko smo se posedli v restavraciji Alpska perla in pojedli kosilo. Tako smo dobili energijo za popoldansko smučanje. Vsem nam bodo ostale v spominu tudi vožnje s sedežnicami.

Ko smo se popoldan odpravili s smučišča v dom, še ni bilo konec naših dejavnosti. Tako smo spoznavali preteklost Cerkljanskega in si ogledali muzej Cerkno, v katerem imajo posebno mesto cerkljanski laufarji. Obiskali smo tudi EKO park z brunarico obnovljivih virov energije in prisluhnili cerkljanskemu narečju. Spoznali smo tudi delovanje rakete in izdelali avtomobilček na zrak.

Dan pred odhodom domov smo na zaključnem večeru pokazali nekaj svojih talentov in poslušali glasbo po naših željah. Pet dni nam je prehitro minilo, saj smo se imeli lepo, vendar smo hkrati tudi komaj čakali, da pridemo domov in svoja doživetja povemo svojim domačim.

Brigita Kobal, 5. a

ZIMSKE RADOSTI NA DRSALIŠČU

Ko smo izvedeli, da bomo tudi letos šli na drsališče, smo bili prav vsi veseli in navdušeni, saj radi drsamo.

V spremstvu učiteljic smo se zadnjo šolsko uro odpravili do drsališča. Najprej smo si izposodili drsalke. Ledena ploskev je bila čisto gladka, saj pred nami še ni nihče drsal. Drsali smo približno štirideset minut.

Čeprav je bilo nekaj padcev, smo se samo smejali in nerodnežem pomagali vstati. Začetniki so najprej drsali po progi za začetnike in se čez nekaj časa pridružili ostalim drsalcem. Drsali smo v krogu. Nekateri so se držali za roke, tisti, ki so znali drsati že zelo dobro, so izvajali najrazličnejše trike, zato je bilo na drsališču zelo živahno.

Ko se je čas, namenjen drsanju, iztekel, smo bili kar malo žalostni, saj smo se pri drsanju zelo zabavali.

Živ Muren, 5. a

KULTURNO V JANUARJU IN FEBRUARJU 2016

Učenci in učitelji OŠ Danila Lokarja Ajdovščina so tudi v letu 2016 nadaljevali tradicijo ter v počastitev kulturnega praznika občanom delili kulturo.

Prvošolci so tako obiskali vrtec Ob Hublju. Učenci drugih razredov so 5. 2. 2016 delili kulturo v Lavričevi knjižnici, in sicer ob 10.30 in 11.00, kjer so nastopali s krajšim kulturnim programom. Plod sodelovanja učencev tretjih razredov in prilagojenega programa z nižjim izobrazbenim standardom je bila predstava Rokavička, s katero so se predstavili vrtčevskim otrokom, dijakom Srednje šole Vena Pilon in starejšim občanom, četrtošolci pa so presenetili varovance Varstveno delovnega centra. Petošolci so kulturo delili pred Dvorano prve slovenske vlade, in sicer 2. 2. 2016 ob 10. ter ob 11. uri.

Učenci naše šole so zapeli in zaigrali tudi svojim sošolcem in prijateljem v okviru predstave Tri zale deklice, male snežinkice, pri ustvarjanju katere so med drugim sodelovali otroška pevski zbori Nižaji in Višaji, otroški pevski zbor Lokavec ter učenke 3. razredov Neja, Neli, Anja in Patricija. Prireditvi sta bili 25. 1. 2016 ob 9.15 in ob 10.30 v Dvorani prve slovenske vlade.

Predpremier glasbeno – gledališke predstave Ledeno kraljestvo je bila 5. februarja ob 19.00 v Dvorani prve slovenske vlade. Predstava je nastala v sodelovanju dramskega krožka in Mladinskega pevskega zbora Osnovne šole Danila Lokarja Ajdovščina.

Učenci in učitelji OŠ Danila Lokarja Ajdovščina ljubitelje kulture še vedno prisrčno vabimo, da se nam pridružite na vseh tistih dogodkih v naslednjih mesecih, ki so organizirani za širšo javnost.

Mladinski pevski zbor in dramska zasedba
OSNOVNE ŠOLE DANILA LOKARJA AJDOVŠČINA
predstavljata

LEDENO KRALJESTVO

glasbeno predstavo, ustvarjeno po filmski uspešnici studia Walta Disneyja

PREVOD	<i>Branke Bavec</i>	
PREPESNITEV PESMI	<i>Tanja Rauljen</i>	
SCENARIJ IN REŽIJA	<i>Peter Avbar</i>	<i>po filmskem scenariju Chrise Bucka, Jenniferja Leeja</i>
GLASBENI VODJA	<i>Petra Habjanič Gregorc</i>	
SCENOGRAFIJA,	<i>Nataša Rupnik</i>	
KOSTUMOGRAFIJA	<i>Živa Žvanut</i>	
	<i>Siimbiil Limani</i>	
	<i>skupini likovno snovanje 2 in 3</i>	
GLASBENA OPREMA	<i>Jasmina Putnik</i>	
	<i>Nenad Putnik</i>	
TEHNIČNA OPREMA	<i>Iza Kranjc</i>	
	<i>Taja Kopriuc</i>	
	<i>Živa Žvanut</i>	
	<i>Siimbiil Limani</i>	
	<i>Rebeka Hvala</i>	
	<i>Alina Tanjič</i>	
	<i>Rei Marc</i>	
OBLIKOVANJE	<i>Anuša Blažko</i>	

*Dejanje prave ljubezni bo
odlajalo zamrznjeno srce.*

NASTOPAJOČI

ELZA hrvaljica	<i>Nejka Kranjc, Veronika Pregelj</i>
ANA orincova	<i>Nena Černigoj, Monika Kobal</i>
KRIŠTOF primo	<i>Dominik Soban</i>
HANS primo	<i>Matic Kravos, Teo Stupar</i>
SVEN primo	<i>Gregor Krapež</i>
OLAF primo	<i>Liza Skrt</i>
STATISTI,	<i>Pia Breclj, Šejla Čibukčič, Zala Čuk,</i>
PLESALKE	<i>Zala Ferjančič, Eva Knafelj, Lia Kovač,</i>
	<i>Elena Oraščanin, Adelisa Rušitaska,</i>
	<i>Neža Krašan Velikonja, Miha Ostojič</i>

*in MLADINSKI PEVSKI ZBOR
OŠ Danila Lokarja Ajdovščina*

PETEK, 5. FEBRUAR 2016, ob 19.00
DVORANA PRVE SLOVENSKE VLADE

LEDENO KRALJESTVO ODTAJALO SRCA VSEH...

4. 2. 2016 je bila v Dvorani prve slovenske vlade v Ajdovščini uprizorjena glasbeno-gledališka priredba Disneyevega filma Ledeno kraljestvo v izvedbi mladinskega pevskega zbora in gledališkega krožka naše šole.

Preprosta zgodba je povzetek filma Frozen, ki je otrokom dobro znan. Pripoveduje o dveh sestrah, živahni Ani in Elzi s čudežno močjo. Med igro Elza nekega dne nenačrtno rani mlajšo sestro Ano, zato kralj in kraljica deklici ločita. Ločeni ostaneta do Elzinega kronanja. Ko Ana na ta dan spozna privlačnega princa Hansa, se želi na vrat na nos poročiti z njim. Elza nasprotuje poroki in v svojem srdu sprosti do tedaj skrito moč. Ta njena moč pahne kraljestvo v večno zimo. Elza zbeži, Ana pa se odloči, da bo sestro s pomočjo trgovca Krištofa, njegovega jelena Svena in prikupnega snežaka Olafa vrnila nazaj in prekinila urok večne zime ter rešila kraljestvo pred pogubo. Rdeča nit, ki povezuje priljubljeno zgodbo, je spoznanje, da lahko le ljubezen reši kraljestvo ter ogreje človeška srca.

Po uspešno odigrani predpremieri in premieri smo se podali na oder in v zakulisje. Od igralcev, pevcev in plesalk smo želeli dobiti njihove lastne vtise tako o pripravi na predstavo kot o njeni izvedbi.

IZJAVE IGRALCEV

»Doslej sem že nekajkrat nastopila na odru, tako, da nimam strahu. Najtežje je znati besedilo in zraven še peti, prav tako moraš biti dober v dramatiziranju. A meni je všeč vse troje,« nam je zaupala princesa Ana v podobi Nene Černigoj.

Kraljica Elza, ki jo igra Veronika Pregelj, je ob vprašanju, kakšen izziv je igrati tako priljubljen lik, skomignila: »Vloge je določila učiteljica. Res je, da prvič igram v glasbeno gledališki predstavi, doslej sem le pela v zboru. Vaje so bile precej dolge, a na njih mi je bilo všeč.«

Dominik Soban (Krištof), sicer Anin najboljši prijatelj, je poudaril, da je kljub temu, da je nastopil že v več predstavah, težko ulovil ravnovesje z ostalimi junaki zgodbe. »To ni vedno tako zelo enostavno. Najtežje pa je še peti med nastopom,« je dodal.

Zabavnemu snežaku Olafu v podobi Lize Skrt se ni bilo težko vživeti v vlogo: »Mislim, da bo predstava še boljša kot risanka, « je ocenila.

Princ Hans ni bil prav nič zloben pred vstopom na oder. »Kako sem se navadil zlobe, ki jo moram pokazati na odru? Veliko smo vadili, pa še doma sva se z mamu učila, kako pokazati negativna čustva. Meni je očitno bolj pisan na kožo veseli del zgodbe, na primer zaljubljanje. A na odru moram pokazati, kar znam. Vseeno pa se imam za boljšega igralca kot pevca. Ob tej priložnosti bi se rad zahvalil mentorjem za izkazano zaupanje. Rad sem hodil na vaje, saj sem se prvič srečal s tovrstno predstavo. Med ličenjem tehnične ekipe sem se zelo smejal, saj me je vse žgečkalo. Tudi naglavni mikrofoni so dobra stvar. Užival sem v vsakem trenutku predstave, še najbolj ob bučnem aplavzu,« je povedal Matic Kravos.

Monika Kobal v vlogi Ane: »Vse skupaj se je začelo že septembra, ko smo bili skupaj z učitelji postavljeni pred velik izziv. V veliko čast mi je bilo, da sem dobila vlogo Ane. Kmalu so se začele pogoste in dolge vaje, na katerih smo sestavljali posamezne prizore. Besedilo smo se učili sproti s ponavljanjem. Včasih sem pomislila, da bi opustila vse skupaj. Kmalu so se nam pridružile še plesalke, ki so popestrile dogajanje. Pevski zbor je imel pomembno vlogo v

predstavi. Tudi sama pojem v zboru, kadar ne nastopam v glavni vlogi, zato sem obiskovala tako pevske kot dramske vaje. Zadnji teden pred premiero je bil zelo naporen. Nestrpno smo čakali prvi nastop. Najtežje mi je bilo pred premiero, ko sem morala petnajst minut čakati pri miru v zaodrju, preden sem nastopila. Ko prideš na oder, najprej opaziš množico ljudi, ki te kritično spremlja. Med predstavo sem zelo uživala, še posebej med petjem. Najboljše od vsega pa je zadnji priklon, pospremljen z vriskanjem in ploskanjem občinstva in takrat vem, da se je splačalo vztrajati. Mislim, da nam je uspelo narediti lepo predstavo, za kar gre zahvala našim mentorjem. Menim, da je bila to za vse dobra izkušnja, ki mi bo ostala kot lep spomin na osnovno šolo.«

Eva Knafelc v vlogi plesalke: » Pri musicalu sem sodelovala prvič in ni mi žal. V dramski skupini ne nastopam prvič, zdaj sem se prvič spopadla še s plesnim izzivom. Vendar ni bilo težko. S skupino drugih plesalk sem se odlično razumela, postale smo dobre prijateljice. Pomagale smo si in se spodbujale. Odlično smo

se prilagajale druga drugi, čeprav nismo imele enakih plesnih sposobnosti. Med plesom smo se veliko presmejale, v čemer sama ne vidim nič slabega, čeprav se naši mentorji niso vedno najbolj strinjali z nami. Pohvalila bi glavne igralce oz. igralke.«

Gabrijela Kobal v vlogi pevke v pevskem zboru: »To je bila zame neka nova izkušnja. Uživala sem, da sem lahko sodelovala v predstavi kot pevka v pevskem zboru. Musikal je bil v svetu vedno priljubljen. V Ajdovščini ga še nismo imeli priložnosti videti v taki obliki. Zato je bila tudi dolga vrsta pred dvorano, ki je čakala na ogled predstave. To nas je zelo razveselilo in nam dalo dodatno motivacijo. Čaka nas še veliko nastopov, tekmovanj in ponovitev za druge šole. Prepričana sem, da bodo te pritegnile še širšo skupino gledalcev. Do sedaj so se v medijih (časopisu, spletu) pojavile same dobre kritike.«

Nataša Rupnik, vodja scenografije, kostumografka in maskerka: »Kot profesorica likovne umetnosti sem vodila otroke, da smo ustvarili rekvizite in scenske detajle v okviru nalog, povezanih z gledališčem. Najprej smo poskusili odmisлити film, saj gre za gledališko priredbo. Potem sem na željo deklet iz višjih razredov prepustila skice za kostume njim, le malo sem jih priredila, preden smo šli v izdelavo. Šivilje niso imele prav lahkega dela, saj so dobile le skice in mere, obleke pa so morale izdelati brez krojev. Tudi rekvizite in scensko postavitev smo načrtovali tako, da bomo šli lahko z njimi gostovat kamorkoli. Scenske efekte, kot so padajoči listki in trakovi, smo najprej preizkusili v učilnicah, čeprav nismo vedeli, ali bodo imeli na odru tak učinek, kot smo si ga želeli. Vse skupaj je gladko potekalo. Ur, ki smo jih vložili v delo, nismo šteli. Bilo jih je ogromno.«

Petra Habjanič Gregorc, zborovodkinja: »Note, ki smo jih naročili iz tujine že lansko šolsko leto, je bilo potrebno prirediti za mladinski pevski zbor in prepisati v slovenščino. Ogromno dela je bilo vložnega, še preden smo dobili posnetke skladb, prirejene za zbor. Naš MPZ je dobil novo priredbo za pesem *Let it go* (vrh glasbenega dogajanja v zgodbi). Priredba izpod peresa skladateljice Uršule Jašovec je bila napisana samo za naš zbor in solistko ter je ni še nihče izvajal na tak način. Prvi del je napisan v slovenščini, konča pa se v

angleščini. Naj poudarim, da priredbe ni lahko narediti, sploh ko gre za dvoglasno ali za troglasno zborovsko skladbo. S končnim izidom smo zelo zadovoljni. Priredba te pesmi, motivacija otrok in uspešne izvedbe v lanskem letu so nas spodbudile, da smo se mentorji povezali in odločili da izvedemo cel muzikal. Uvodno skladbo *Vuelie* smo popestrili tako, da smo zgornje tri glasove zamenjali z dvema flavtama, ki sta ju igrali Veronika Pregelj in Klara Veronika Leonard, ter violino, ki jo je igrala Ema Batagelj. Pevci so imeli res težko nalogo, saj so bili cel čas na odru in ko niso peli so morali slediti predstavi tako scensko kot dramsko. V predstavi so se tudi trikrat preoblekli.«

Peter Avbar, režiser in glavni povezovalec dogajanja: »Že v začetku šolskega leta sva se s kolegico, zborovodkinjo Petro Habjanič Gregorc, odločila, da bo v predstavi nastopil tudi šolski mladinski pevski zbor. To je za seboj potegnilo še več vaj ter usklajevanja gledališko-glasbenega dela. Učenci so morali biti strpni in pripravljeni na štiriurno do peturno skupno delo ter na usklajevanje z drugimi obšolskimi dejavnostmi. Prednost predstave je tudi uvedba po dveh igralcev za glavne vloge. To mladim omogoča primerjavo in nadgrajevanje.«

POMLAD

Zime konec je

in pomlad v deželo gre.

Živali se prebudijo

in si hrano ulovijo.

Ob potoku zvončki in trobentice cvetijo,

Iz njih se prav lepi šopki naredijo,

ki dom naš okrasijo.

Anže Breščak, 5.b.

POMLAD

Pomlad je tu,
zvončki že cveto,
lastovke lete nazaj
v ta prelepi kraj.
Tukaj pomlad res lepa je,
lepa kakor sončni žarek.
O njej v šoli učimo se,
cvetlice vohamo in nabiramo za vse.

Aljaž Raspor, 5. b

NENAVADEN CVET

Cvet zacveti,
prijateljstvo se rodi.
Nekaj časa je cveteč,
nato postaja vedno bolj dišeč.
A, ko cvet veni,
nič več ne dehti.
Kmalu metulj na rožo prileti,
lepo rdeče spet cveti
in prijateljstvo obnovi.

Evelin Bajc, 5. a

KULTURNO

Glasilo Osnovne šole Danila Lokarja Ajdovščina

Naslovnica: Tina Žvanut

Fotografije: Arhiv Osnovne šole Danila Lokarja Ajdovščina

Računalniška obdelava: Damijana Dolenc

Urejanje in lektoriranje: Damijana Dolenc

Ajdovščina, februar 2016

KULTURNO

Glasilo Osnovne šole Danila Lokarja
Šolsko leto 2015/2016

